

Fyra år till

Regi: Tova Magnusson

Recension Cecilia Hector

Komedi på utsökt svenskt vis

En svensk romantisk komedi i politikersfären där pinsamheterna förvandlas till intelligenta inpass som ökar lusten att lära känna människorna bakom replikerna. Partier och personer får överraskande nyanserad gestaltning. Svensk film har i Tova Magnusson fått en regissör som vet vad hon vill och som har förmågan att driva sin linje så precist som en komedi med budskap kräver. Hon har redan regisserat den betydligt mörkare *Miss Sverige* med Alexandra Dahlström och den uppskattade miniserien för teve *Gynekologen från Achim*.

HÖR BARA STORYN: Folkpartiledaren David ser sin position hotad efter valet. Han deppar: "Fyra år till!" Hustrun och partisekreteraren, hans ständiga skuggor, vägrar att ge upp. David snubblar (bokstavligen) över Martin, socialdemokratisk riksdagsman och en kontakt uppstår ur gemensam humor och verbal espri – spänningen förhöjs inte oväntat av den politiska polariteten.

De båda politikernas föräldrar spelar roll i deras politiska historia, men också i deras alldeles nya historia på ett utsökt humoristiskt vis. Tänk, Martins pappa är ursosse, talskrivare sen Palme och Carlssons tid medan Davids föräldrar är frireligiösa småborgare. Det visar sig att den före detta talskrivaren även är obotlig kvinnotjusare och Davids mamma pimplar whiskey i garaget när hon inte tvingar sonen att ingripa genom att hon själv klättrar upp på taket för att laga läckorna.

Sen kommer de förväntade komplikationerna, missförstånden och samvetsbetänkligheterna, turnerade med precision och finesse. Ja, ni hör, jag är förförd, road och lätt om hjärtat efter föreställningen. Mauro Scoccos musik spelar en icke oväsentlig roll, kongenialt med storyn. Precis så här ska det amerikanska "romcom"-konceptet översättas till svensk film.

BUDSKAPET DÅ? Jo, det är väl rätt och slätt att relationen mellan de båda politikerna berättas som en komplikation mest för att den går över partigränserna. Det är ett utsökt sätt att tala om att kärleken är överordnad genus. Vi ska inte längre behöva problematisera homosexualiteten, Det går alldeles utmärkt att fokusera på alla andra hinder på vägen till att få slå sig till ro med den man älskar.

CECILIA HECTOR

December 2010